

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5833/2024
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Рашић, адвокат из ..., против тужених „Domena consulting“ д.о.о. из Барича, чији је привремени заступник Александар Алексић, адвокат из ... и „Ковачевић некретнине“ д.о.о. из Барича, чији је пуномоћник Оливера Поповић Јадранин, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији друготуженог „Ковачевић некретнине“ д.о.о. из Барича, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 171/22 од 18.10.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији друготуженог „Ковачевић некретнине“ д.о.о. из Барича изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 171/22 од 18.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог „Ковачевић некретнине“ д.о.о. из Барича, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 171/22 од 18.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 391/19 од 05.02.2021. године, обавезан је тужени „Ковачевић некретнине“ д.о.о. да солиарно са туженим „Domena consulting“ д.о.о. на име стицања без основа и накнаде штете посредника исплати 19.000 евра, са каматом коју прописује Европска Централна банка, све у динарској противвредности по курсу који обрачунава НБС на дан плаћања, почев од 05.10.2010. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате камату по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске Централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена; да тужиоцу солидарно са туженим „Domena consulting“ д.о.о. из Барича на име трошкова парничног поступка исплати 170.550,00 динара; да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 124.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 171/22 од 18.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог „Ковачевић некретнине“ д.о.о. из Барича и потврђена пресуда у делу којим је овај тужени обавезан да тужиоцу солидарно са

туженим „Domena consulting“ д.о.о. на име стицања без основа и накнаде штете посредника исплати износ од 19.000 евра, као и у делу одлуке о трошковима поступка. Преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу, тако што је тужени „Ковачевић некретнине“ д.о.о. обавезан да тужиоцу солидарно са туженим „Domena consulting“ д.о.о. исплати износ главног дуга од 19.000 евра са каматом коју прописује Европска Централна банка, све у динарској противвредности по средњем курсу који обрачунава НБС на дан плаћања, почев од 05.10.2010. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате камату по стопи коју прописује Закон о затезној камати.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, друготужени „Ковачевић некретнине“ д.о.о. из Барича је, на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Солидарна обавеза друготуженог на враћање износа који је тужилац предао првотуженом, у реализацији ништавог купопродајног уговора у чијем закључењу је друготужени посредовао, наложена је на основу члана 820. став 1. Закона о облигационим односима. Питање одговорности за штету која је резултат скривљене радње посредника условљено је утврђеним чињеницама у сваком конкретном случају, па имајући у виду битне чињенице и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да у конкретном случају нема правних питања која би налагала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној. Наводима ревизије друготужени суштински побија правилност чињеничног закључка да је он у спорном правном односу иступао као посредник, поступајући по налогу првотуженог у сврху закључења купопродајног уговора са тужиоцем, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није законом предвиђено као разлог због кога се може дозволити одлучивање о посебној ревизији.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 27.06.2016. године, вредност предмета спора је 2.353.882,00 динара и не прелази законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**